

aliis quibusdam Philosophis conversatus est, doctrina ipso-
rum capiens experimenta. Sed ut cum plurimis doctrina
prestantibus familiariter vixerat, plus aliquanto nobiscum
communicavit, quam acciperet.

Ne autem de spatio instituti mei curriculoque de-
fectam longius, Logicam ante Græcorum Philosopho-
rum tempora in Hebræis extitisse, non uno argumento
evinci posse spero. Omitto nunc illud Keckermanni, (1)
à ratione Urim & Thummim deductum, quod cum à Phi-
lone per σοφίαν καὶ ἀλήθειαν perspicuitatem & verita-
tem explicatum fuisse observet, arbitratur, Logicam per-
spicuitatis & veritatis magistram exinde inferri posse. Nec
urgeo alterum ejusdē Autoris (m) argumentum: Platonem
scilicet in Philebo maximam laudem inventæ cœlitusque
delatæ Logicæ Prometheo tribuere, de quo vix dubium sit,
quin Noachus aut certe alius quispiam ex Patriarchis fue-
rit. Ad alia potius me accingo his firmiora: Nam cum
passim sacris & profanis testimoniis Patriarcharum alio-
rumque literarum studia comprobari ac extolli verbis vi-
deamus; cum Moysen πάση σοφίᾳ Ἀιγυπτίων παι-
δεύεσθαι omni sapientia Ægyptiorum accurate instru-
ctum fuisse legamus; cum Josephi prudentiam politicam
non longinqua experientia, sed accurata principiorum
scientia insignem celebrari deprehendamus; cum jam
tum publicis scholis editisque libris eos scientiam posteris
communicasse, sint qui asseverent; profecto non video,
quomodo præceptorum Logicorum notitiam, scientiæ
cujusvis directricem, docentium discentiumque magi-
stram, & librorum conscribendorum normam iis dene-
gare

(1) *Præcogn. Logic. Tract. II. cap. II. num. 5.* (m) *l. c. num.*
3. (n) *Act. VII, 22. conf. Hotting. Smegm. Orient. p. 403.*